

Erfgoed

Ouders zien den Arbeidsdienst

Juli 1944

Dagblad van het Zuiden voor Eindhoven, Meierij, Peel en Kempenland

04-08-1944

Ouders zien den Arbeidsdienst

TUNGELROOI, Juli 1944

Stil en rustig ligt de dag over het landschap, waar aan de horizon donkere bosschen tegen de witte wolken afsteken en slechts de eenzame boerenkar met monotoon geluid ons voorgaat naar het Arbeidsdienstkamp „de Wallen”

Langs de wacht voert een keurig geharkt pad naar de officiersbarak, waar we commandant Meyers en zijn staf treffen in de laatste voorbereidingen voor de ontvangst der gasten op den oude dag. Sinds eenigen tijd n.l. is de mogelijkheid geschapen om de ouders der Arbeidsdienstplichtigen in het kamp uit te noodigen, zoodat zij in de gelegenheid zijn van nabij kennis te maken met de omstandigheden, waaronder de jongens in hun dienstdienst leven. Hoeveel misvattingen zijn er niet verspreid en hoe verkeerd zien velen niet tegen dezen dienst aan?

De mannen weten nu, na de eerste drie weken al wel beter, en bij het bezoek der ouders wordt op deze wijze veel klaar en duidelijk, waar tot dan toe nog verkeerde opvattingen mochten hebben bestaan.

De kampleiding hier in Tungelrooi bij Weert heeft al dadelijk

deze nieuwe mogelijkheid aangepakt en zoo waren er ongeveer een honderdveertig personen van Zaterdag tot Zondag te gast. Dat deze nu bijna dubbele kampsterkte heel wat problemen met zich brengt spreekt welhaast vanzelf. Daar was de moeilijkheid van het nachtverblijf, waarvoor naast de gastvrijheid van het kamp de hulp moest worden ingeroepen van de dorpsbewoners. De maaltijden werden in het kamp zelf opgediend, al was het niet mogelijk allen tergelijk aan tafel te nooden. In twee gedeelten werd er gegeten en allen lieten het zich goed smaken.

Wanneer we zoo eens de rijen langs zien dan vinden we nog de duidelijke kenmerken, die b.v. den stedeling van den dorpsjongen onderscheidt. In tegenstelling tot andere methoden is een kampbezetting nu samengesteld uit bewoners van alle deelen des lands. Nu is ieder Arbeidskamp een vertegenwoordiging van heel Nederland met al zijn dialecten en streekgewoonten. Ambachtsman en hoofdarbeider vinden hier de weg tot een beter begrip bij dit gemeenschappelijk in gelijke omstandigheden verkeerend samenzijn. In den beginne is er

vanzelf de schuchterheid en aarzeling ten aanzien van de vreemde omgeving. Maar daar is men gauw overheen geholpen, mede door eenige aadienende mannen der vorige lichting. En het dwingt bewondering af dat het gezamenlijke lied na drie weken al zoo vlot en frisch opklinkt in de stilte van het landschap.

Het kan ook niet anders of

Een plechtig oogenblik in het Arbeidskamp. Aan de nieuwe lichting van den N.A.D. wordt de schop, het symbool van den arbeid, uitgereikt.

C.N.F./Hurkens Pax c.

allen voelen zich met elkaar spoedig thuis in dit kamp, waar men van alle gemakken is voorzien. Alhoewel eenvoud zijn stempel op het geheel drukt zijn er toch omstandigheden waardoor men zich als een groote familie voelt. De mannen hebben zich beijverd om het den bezoekers op dezen ouderdag zoo aangenaam mogelijk te maken en met succes, want er werd over de paden al dra gewandeld alsof men in zijn eigen tuin toefde. Beter bewijs voor het welslagen van deze dagen is niet noodig. Wij zouden de gezelligheid op den kameraadschapsavond kunnen aanhalen, of wijzen op de animo waarmee men rond den feestdich geschaard was.

Dit alles is niet het voornaamste. Doel was immers de eventuele ongerustheid bij ouders en opvoeders weg te nemen en hoe heeft men dat beter kunnen doen dan door middel van dit bezoek.

Wanneer men dan in stilte den commandant gadeslaat, dan komt het rustige gevoel over ons, dat de jongens bij hem en zijn staf in goede handen zijn. Dat was ook de conclusie der ouders, die hier voor het eerst wellicht met den N.A.D. in nader contact traden en gerustgesteld naar hunne haardsteden terugkeerden in de overtuiging dat hun jongens in alle opzichten goed verzorgd zijn.